

Centraal Planbureau

CPB-analyse voorstellen Nationaal Groeifonds

Derde beoordelingsronde, 2023

Het CPB heeft 35 voorstellen geanalyseerd op de domeinen innovatie en kennisontwikkeling.

De CPB-analyses vormen input voor het advies van de adviescommissie.

Deze deelpublicatie geeft de analyse weer van het voorstel:

Meer uren werkt!

Subcommissie Kennis

Q7.2 Meer uren werkt!

Belangrijkste aandachtspunten

- Meer gewerkte uren kunnen leiden tot minder tijd voor onbetaald werk, zoals (mantel)zorgtaken en vrijwilligerswerk. Deeltijdwerken wordt dan ook niet door iedereen als een probleem ervaren.
- Voor de slagingskans van het voorstel is een succesvolle opschaling van de pilots cruciaal. Hierin zit een risico, want bij opschaling is het lastig om aan te sluiten bij de specifieke context van de pilots.
- Een substantieel bedrag wordt aangewend voor de ontwikkeling van een arbeidsmarktmodel. De toegevoegde waarde is echter twijfelachtig. Mogelijk zijn minder kostbare alternatieven denkbaar.

Beschrijving voorstel

Het voorstel 'Meer uren werkt!' beoogt het aantal gewerkte uren van deeltijders te vergroten door drempels weg te nemen in de sociale omgeving, de arbeidsorganisaties en bij deeltijders zelf. Het voorstel richt zich in eerste instantie op drie sectoren: zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. De genoemde reden hiervoor is dat er in deze sectoren substantiële tekorten en relatief veel deeltijders zijn. Uiteindelijk beoogt het voorstel ook andere sectoren te bereiken.

Het voorstel bestaat uit drie programmaonderdelen:

- In het eerste programmaonderdeel worden interventies ontwikkeld, uitgevoerd en geëvalueerd.
- In het tweede programmaonderdeel wordt een arbeidsmarktmodel ontwikkeld, om te kunnen voorspellen waar en hoe de opschaling van de interventies uit het eerste programmaonderdeel het best kan plaatsvinden.
- In het derde programmaonderdeel worden de interventies opgeschaald door middel van een ambassadeursnetwerk.

De indieners van het voorstel zijn het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW), Universiteit Utrecht (UU) en de Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek (TNO). De totale kosten voor het programma bedragen 92,9 mln euro, waarvan **85,4 mln euro** wordt aangevraagd bij het Nationaal Groeifonds (NGF). De overige 7,6 mln euro aan kosten wordt gedragen door externe cofinanciering, afkomstig van publieke partijen en maatschappelijke organisaties. Zie de tabel voor een overzicht van de bedragen per programmaonderdeel.

Het project bestaat uit vier fases en loopt van begin 2024 tot en met eind 2033. Fase 1 is de opstartfase. Fase 2 bestaat uit het (door)ontwikkelen, onderzoeken en testen van eerste interventiemixen en daaropvolgend de tweede interventiemixen. Interventies worden getest in drie pilotrondes van elk negen maanden. In fase 3 worden de interventies opgeschaald, deze fase loopt deels parallel aan fase 2. Zowel voor de start van de pilots als voorafgaand aan de opschaling zijn *go/no-go*-momenten opgenomen. Fase 4 bestaat uit de afronding en borging van het project.

Tabel Overzicht van programmaonderdelen, investeringsbedrag en NGF-bijdrage

	Totale investering (mln euro)	NGF-bijdrage (mln euro)	NGF-bijdrage (%)	Onderdeel CPB quicksan
Programmaonderdelen				
1. Uitvoeren interventies	28,0	22,6	81%	✓
1. Onderzoek interventies	19,3	19,3	100%	✓
2. Ontwikkelen arbeidsmarktmodel	9,3	8,8	95%	✓
3. Opschaling	24,8	23,1	93%	✓
Overig				
Coördinatie van programma	11,5	11,5	100%	
Totaal	92,9	85,4	92%	

1. Scan probleemstelling

Vraag	Bevindingen
a. Is duidelijk welk(e) probleem/ problemen het voorstel tracht op te lossen?	<p>De probleemstelling is op hoofdlijnen duidelijk. De indieners stellen dat deeltijdwerk bijdraagt aan de krapte op de arbeidsmarkt. Het voorstel stelt dat de krapte op de arbeidsmarkt de bbp-groei belemmert en de kwaliteit van maatschappelijke sectoren beperkt. Daarnaast belemmert werken in deeltijd de economische zelfstandigheid van mensen. Het voorstel richt zich in eerste instantie op drie sectoren: zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. De genoemde reden hiervoor is dat er in deze sectoren substantiële (structurele) tekorten en relatief veel deeltijders zijn. Het voorstel spreekt van een deeltijdplek, een zichzelf in stand houdend systeem, waarbij instituties en sociale normen elkaar wederzijds beïnvloeden. Dit belemmert het maken van een keuze die past bij een maximale benutting van het menselijk kapitaal en bij een optimale werk-privébalans. De indieners stellen dat deeltijders (en met name vrouwen) op dit moment de volgende drempels ervaren die meer uren werken in de weg zitten:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Drempels in de sociale omgeving: <ul style="list-style-type: none"> ○ Genderstereotype normen rondom het werken in deeltijd en het feit dat vrouwen (nog steeds) grotendeels verantwoordelijk zijn voor zorgtaken thuis en voor mantelzorg. ○ Sommige ouders hebben negatieve opvattingen over de kwaliteit van kinderopvang. ○ Schoolroosters met woensdag- of vrijdagmiddag vrij en lange schoolvakanties. • Drempels in de arbeidsorganisatie: <ul style="list-style-type: none"> ○ Werkgevers zijn niet gewend aan een arbeidsmarkt die zo krap is als nu, waardoor eerder de motivatie ontbrak om werknemers te vragen om meer uren te werken. ○ Ongunstige werktijden en roostering. ○ Het werk is niet aantrekkelijk of uitdagend genoeg om in een groter contract te doen.

	<ul style="list-style-type: none"> • Drempels bij de deeltijder zelf: <ul style="list-style-type: none"> ○ Gebrek aan kennis wat meer uren werken oplevert en sommigen werkenden hebben te maken met een hoge marginale druk. ○ Carrière maken heeft niet voor iedereen prioriteit. ○ Een gebrek aan flexibele arbeidstijden, die niet altijd aansluiten op de kinderopvang. <p>Een kanttekening bij de algemene probleemstelling is dat deeltijdwerken niet door iedereen als een probleem wordt gezien. Het heeft ook waarde voor het individu en de maatschappij, zoals ook wordt benoemd in het voorstel. Vrije tijd is waardevol en het werken in deeltijd geeft mensen de mogelijkheid de gewenste werk-privébalans te realiseren. Daarnaast kunnen mensen kosten besparen door huishoudelijke en gezinstaken zelf te doen. Bovendien kan de deeltijdcultuur ervoor zorgen dat bepaalde groepen wel deelnemen aan de arbeidsmarkt, die zich anders wellicht zouden terugtrekken. Over het algemeen zijn deeltijders tevreden met hun arbeidsduur (Financiën, 2020). Bovendien kan waarde voor de maatschappij ontstaan door het onbetaalde werk dat deeltijders verrichten, zoals mantelzorg.</p>
<p>b. Is aannemelijk dat de initiatieven de problemen verhelpen (gegeven de bij ons beschikbare kennis over het ecosysteem)?</p>	<p>Ja, het is aannemelijk dat de initiatieven in het voorstel bijdragen aan het wegnemen van drempels die meer uren werken in de weg zitten, met name in de sectoren zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. Positieve aspecten van het voorstel zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het project kiest een <i>evidencebased</i> benadering en interventies die niet succesvol zijn, worden niet opgeschaald: <ul style="list-style-type: none"> ○ Er worden interventies ontwikkeld waarbij wordt aangesloten op reeds geïdentificeerde knelpunten voor contractuitbreiding in zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. Voorbeelden van interventies uit de eerste ronde zijn: het optimaliseren van roosters in de zorg, de herstructurering van taken in het basisonderwijs en het verder ontwikkelen van combinatiebanen in de kinderopvang. Naast de sectorspecifieke interventies worden ook sectoroverstijgende interventies uitgevoerd, meer gericht op maatschappelijke kennis en sociale normen. Bijvoorbeeld het uitbreiden van een online tool die inzicht geeft in wat meer uren werk financieel oplevert en een informatiepakket voor nieuwe vaders over verlofregelingen. Stakeholders worden betrokken bij de ontwikkeling en de implementatie van de interventies (cocreatie). De interventies worden vervolgens getoetst in drie verschillende pilotrondes, waardoor de interventies worden getest in verschillende contexten. Door de verschillende pilotrondes zijn ook controlegroepen samen te stellen. ○ Effecten van de interventies worden op een wetenschappelijke manier onderzocht, en de verwachte effecten van opschaling worden ingeschat met behulp van het arbeidsmarktmodel (programmaonderdeel 2). Het CPB plaatst echter kanttekeningen bij de toegevoegde waarde van een dergelijk model, zie toelichting in onderdeel 1b van deze <i>quickscan</i>.

- Door de fasering zijn er mogelijkheden om tussentijds bij te sturen. Zo zijn er twee interventieronden. Succesvolle interventies worden opgeschaald; voor de interventies uit de eerste ronde gebeurt dit deels parallel aan de tweede interventieronde. Ook zijn verschillende *go/no-go*-momenten opgenomen (voor de start van de pilots en voorafgaand aan de opschaling). De verschillende projectonderdelen vormen een logisch samenhangend geheel.
- Verschillende partijen hebben hun steun uitgesproken voor het voorstel, bijvoorbeeld sector-, werkgevers- en werknemersorganisaties, sociale partners en provincies. Om de interventies goed uit te kunnen voeren, is het belangrijk om een voldoende aantal deelnemende partijen te hebben. Met name voor de eerste jaren is een aanzienlijk deel van de cofinanciering al toegezegd.

Het is echter onwaarschijnlijk dat het voorstel alle genoemde drempels kan wegnemen en er zijn een aantal kanttekeningen te plaatsen in twee categorieën: 1) kanttekeningen bij het effect van het voorstel op de verdeling en omvang van werk en 2) kanttekeningen bij de vormgeving van het voorstel.

Kanttekeningen bij het effect van het voorstel op de verdeling en omvang van werk:

- **Verdringing van onbetaald werk.** Meer uren werken kan leiden tot minder tijd voor onbetaald werk, zoals (mantel)zorgtaken en vrijwilligerswerk. In het voorstel is aandacht voor de impact van de interventies op het aantal uren onbetaald werk, zowel bij de vormgeving van de interventies als bij de evaluatie. Het voorstel heeft als doel dat de extra gewerkte uren niet ten koste gaan van de tijd voor mantelzorg. Maar dit blijft een belangrijk aandachtspunt, omdat de toename in de gewerkte uren door dit voorstel ten koste zullen moeten gaan van andere tijdsbesteding.
- **Genderverschillen in verdeling van arbeid en zorgtaken.** De focus in het voorstel ligt voornamelijk op het uitbreiden van het aantal gewerkte uren door vrouwen, omdat vrouwen vaker in deeltijd werken en er veel vrouwen in de drie sectoren werkzaam zijn. Uit onderzoek van het SCP (Roeters, 2019) blijkt echter dat vrouwen meer tijd besteden aan onbetaald werk. Wanneer je de gemiddeld gewerkte uren (zowel betaald als onbetaald werk) bij elkaar optelt, werken mannen en vrouwen ongeveer een gelijk aantal uren. In de eerste interventiemix zijn echter weinig interventies direct gericht op het bereiken van een gelijkere verdeling van zorgtaken tussen mannen en vrouwen. Voor de tweede interventiemix zijn er wel ideeën voor interventies op dit gebied, maar die zijn nog niet uitgewerkt.
 - Daarnaast zou een uitbreiding van het aantal gewerkte uren van vrouwen ook kunnen leiden tot een daling in de gewerkte uren van de partner. Als het voorstel erin slaagt een gelijkere man-vrouwverdeling in onbetaald werk te bereiken, zou ook een van de gevolgen kunnen zijn dat mannen gemiddeld minder uren (betaald)

gaan werken. Dit verkleint de verschillen in economische zelfstandigheid tussen mannen en vrouwen, maar hierdoor kan het totale effect van het voorstel op het aantal gewerkte uren lager zijn.

- **Effect op krapte kinderopvang niet evident.** Een van de sectoren waar het voorstel zich op richt is de kinderopvang. Het voorstel beoogt bij te dragen aan het verlagen van de tekorten in deze sector. Als het aantal gewerkte uren van deeltijders gaat stijgen door dit voorstel zal echter ook de vraag naar kinderopvang toenemen. Het netto-effect op tekorten in de kinderopvang is vooraf onduidelijk.
- **Meer vraag naar arbeid.** Een toename in het aantal gewerkte uren kan leiden tot een hogere consumptie/bedrijvigheid. Dit zorgt vervolgens weer voor een hogere vraag naar arbeid (in alle sectoren). De toename in het aantal gewerkte uren leidt niet met een-op-eenverhouding tot minder krapte.

Kanttekeningen bij de vormgeving van het voorstel:

- **Opschalen in contextgebonden situaties.** Voor het realiseren van de door de indieners gewenste cultuuromslag is een succesvolle opschaling van de interventies cruciaal. Hierin zit wel een risico. De interventies worden door middel van cocreatie ontwikkeld en in de pilots in verschillende contexten op kleinere schaal uitgevoerd. Het zal niet eenvoudig zijn om op grotere schaal vergelijkbare effecten te bewerkstelligen als zijn waargenomen in de pilots, omdat de drempels contextafhankelijk zijn. Bij opschaling is het lastiger om aan te sluiten bij de specifieke context/omgeving.
- **Niet alle drempels, zoals marginale druk, worden aangepakt.** In het voorstel worden verschillende drempels benoemd in de sociale omgeving, de arbeidsorganisatie en bij de deeltijder zelf. Het is echter lastig in te schatten welke drempels het belangrijkste zijn en bovendien worden niet alle drempels door dit voorstel aangepakt. Er worden in het voorstel bijvoorbeeld geen interventies opgenomen die raken aan de marginale druk, terwijl een hoge marginale druk wel wordt gezien als een drempel om meer uren te werken door de indieners en bijvoorbeeld de SER (2023). Als een hoge marginale druk inderdaad een belangrijke drempel is voor een grote groep mensen, is het onduidelijk hoe effectief het wegnemen van de overige drempels zal zijn.
- **Interventies nog niet concreet uitgewerkt.** Het ontwikkelen van de interventies is ook onderdeel van het project. De interventies uit de tweede interventiemix moeten nog worden ontwikkeld, en ook de interventies uit de eerste ronde staan nog niet volledig vast. Om deze reden is het voor het CPB lastig te beoordelen in hoeverre de interventies de drempels daadwerkelijk zullen wegnemen.
- **Toegevoegde waarde arbeidsmarktmodel.** De indieners willen via pilots effecten van non-monetaire interventies op deeltijdwerk vaststellen. Vervolgens wordt er een arbeidsmarktmodel ontwikkeld, voortbouwend op het MICSIM-model van het CPB, dat als voornaamste doel heeft om te voorspellen hoe effectieve interventies het beste kunnen worden opgeschaald. Hiervoor is een substantieel bedrag

begroot (9,3 mln euro, waarvan 8,8 mln euro van het NGF). Een kanttekening hierbij is dat de toegevoegde waarde van dit complexe model twijfelachtig is. Het is de vraag of het model voldoende toegevoegde waarde heeft ten opzichte van bijvoorbeeld een relatief eenvoudige vertaling van micro-uitkomsten naar macro-uitkomsten door middel van een weging op basis van populatiekenmerken. De wetenschappelijke onderbouwing en precieze uitleg van de inhoud van het model en de data is summier. Daarnaast geven de indieners aan het CPB-model MICSIM als startpunt te willen gebruiken. Het is echter niet duidelijk hoe het arbeidsmarktmodel precies voortbouwt op MICSIM. MICSIM is bedoeld voor het ex-ante simuleren van gedragsreacties op financiële prikkels, terwijl het in het model van de indieners gaat om niet-financiële maatregelen die al ex-post zijn geëvalueerd.

Het voorstel bevat een inschatting van de stijging in het aantal gewerkte uren en heeft daaraan een bbp-effect gekoppeld. Binnen het tijdsbestek van de *quickscan* was het niet mogelijk om de methode volledig te verifiëren. We beperken ons daarom voornamelijk tot opmerkingen bij de veronderstelde rendementen die ten grondslag liggen aan de gepresenteerde effecten:

- De indieners stellen dat door dit voorstel op termijn 11,3% van de werkzame beroepsbevolking die nu tussen de 12 en 36 uur per week werkt meer uren gaat werken. Dit is gebaseerd op het percentage deeltijders dat op dit moment meer uren zou willen werken. De indieners verwachten dat mensen die nu tussen de 12 en de 25 uur per week werken gemiddeld 4 uur per week extra gaan werken. Voor mensen die nu 25 tot 30 uur werken, wordt uitgegaan van een toename van 2 uur en voor mensen die nu 30 tot 35 uur werken, wordt gerekend op een toename van 1 uur. Op basis van het gemiddelde uurloon voor iedere categorie deeltijders wordt het effect op bbp berekend. Volgens de indieners verhoogt dit project het bbp structureel met 0,12%, wat neerkomt op 1,06 mld euro in de prijzen van 2022.
- **Bereik van de interventie.** Het eerste aandachtspunt is dat in deze berekening wordt aangenomen dat het voorstel deeltijdwerkers in alle sectoren bereikt, terwijl het voorstel zich in eerste instantie richt op de sectoren zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. Het voorstel beoogt door de opschaling en een cultuurverandering ook deeltijdwerkers in andere sectoren te bereiken, maar de context kan in deze sectoren anders zijn, waardoor de interventies andere uitkomsten hebben.
- **Effect van de interventie.** Het tweede aandachtspunt is dat de veronderstelde toename in het aantal gewerkte uren (1 tot 4 uur) vrij hoog lijkt in verhouding tot de inhoud van de voorgenomen interventies van het project. Ter vergelijking: tussen 2003 en 2018 is de arbeidsparticipatie van vrouwen toegenomen, maar de gemiddelde arbeidsduur van vrouwen is slechts gestegen van 25 naar 26 uur, ondanks gevoerd beleid gericht op het beïnvloeden van de verdeling van arbeid en zorg tussen vrouwen en mannen (Financiën,

	<p>2020). Het is niet duidelijk waarom dit voorstel een aanzienlijk groter effect zal sorteren dan het eerder gevoerde beleid.</p>
<p>c. Zijn er, gegeven onze beschikbare kennis, andere projecten die het probleem verhelpen?</p>	<p>Er is lopend en aangekondigd landelijk beleid op het gebied van deeltijdwerk en het combineren van werk en zorg. In het voorstel wordt onder andere genoemd:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Recent (2 augustus 2022) is het betaalde ouderschapsverlof verhoogd van 50% naar 70% van het (maximum) dagloon. Deze maatregel beoogt een evenwichtigere verdeling in de werk- en zorgtaken tussen partners te bewerkstelligen en de arbeidsparticipatie van vrouwen te bevorderen. In 2020 is tevens het geboorteverlof uitgebreid. • Er wordt op dit moment gewerkt aan het ontwerpen van een nieuw stelsel voor de financiering van kinderopvang. In het nieuwe stelsel wordt 96% van de maximumuurprijs van de opvang vergoed, onafhankelijk van het inkomen. De planning is dat het nieuwe stelsel per 1 januari 2025 in werking moet treden (Rijksoverheid, 2022). • Het kabinet verkent op dit moment de mogelijkheid van een meeruren- of voltijdsbonus, bijvoorbeeld in het onderwijs (OCW, 2022). • Het kabinet wil een maatschappelijke dialoog starten over gendergelijkheid op de arbeidsmarkt in 2023 en 2024 (SZW, 2022). <p>De indieners stellen dat het projectvoorstel het kabinetsbeleid op dit gebied aanvult, omdat in dit voorstel de nadruk ligt op veranderingen in de arbeidsorganisatie en de sociale norm, al is hier wel overlap met de maatschappelijke dialoog. Een kanttekening bij deze redenering is wel dat verlof- en kinderopvangregelingen ook een effect op de sociale norm kunnen hebben. Andersom geldt ook dat de beoogde stijging in het aantal uren lastiger van de grond zal komen bij onvoldoende extra aanbod kinderopvang.</p> <p>Daarnaast lopen er ook een aantal initiatieven/projecten, waaronder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Een van de genoemde interventies uit het voorstel is het uitbreiden van de reeds bestaande WerkUrenBerekenaar. De WerkUrenBerekenaar is een al bestaande tool van het Nibud. • Het arbeidsmarktplatform Kinderopvang werkt! heeft in 2021 reeds twee <i>e-books</i> gepubliceerd met adviezen en voorbeelden van combinatiebanen (Kinderopvang werkt!, 2021). Combinatiebanen is ook een van de interventies op het gebied van kinderopvang binnen dit voorstel. Bij sommige kinderopvangorganisaties wordt hier al mee geëxperimenteerd; de indieners willen dit verder ontwikkelen. • Er loopt een proeftuin vanuit Kinderopvang werkt! en de Stichting Het Potentieel Pakken (ook betrokken bij dit projectvoorstel) om contractuitbreiding in de kinderopvang te stimuleren. <p>De indieners stellen dat dit voorstel verschillende initiatieven en activiteiten om meer uren werken te realiseren samenbrengt en dat een duurzame kennisinfrastructuur wordt opgetuigd. De indieners stellen dat de huidige</p>

aanpak versnipperd en ad hoc is, en dat onvoldoende bewezen is dat wat wordt geprobeerd ook effectief is. De mate waarin een integrale aanpak op dit moment ontbreekt, en in hoeverre dit voorstel adequaat kan verhelpen, is voor het CPB lastig te beoordelen.

2. Scan legitimiteit

Vraag	Bevindingen
a. Zijn er economische redenen die overheidsingrijpen legitimeren?	<p>Ja, overheidsingrijpen door middel van het subsidiëren van experimenten en interventies op dit gebied is legitiem:</p> <ul style="list-style-type: none">• (Semi-)collectief goed. Het projectvoorstel richt zich in eerste instantie op de sectoren zorg en welzijn, basisonderwijs en kinderopvang. De diensten van deze sectoren zijn (semi)-collectieve goederen. Er is sprake van collectieve voorziening van deze diensten, en daardoor is er per definitie een rol voor de overheid in het wegnemen van barrières. Bovendien hebben tekorten en kwaliteitsverlies in deze sectoren grote maatschappelijke gevolgen: de diensten in deze sectoren zijn van grote maatschappelijke waarde. Langdurige tekorten in de publieke dienstverlening kunnen leiden tot minder brede welvaart, minder vertrouwen van burgers, toenemende ongelijkheid en vertraging van maatschappelijke opgaven (SER, 2023). Bovendien zijn tekorten in de kinderopvang een drempel voor het uitbreiden van de gewerkte uren in andere sectoren.• Externe effecten. Een toename van het aantal gewerkte uren bij deeltijders kan ook positieve externe effecten tot gevolg kan hebben. In het geval van een krappe arbeidsmarkt kan het bijvoorbeeld de werkdruk bij collega's verlichten. Een toename van het aantal gewerkte uren kan bovendien bijdragen aan de economische zelfstandigheid. De private baten van economische zelfstandigheid worden mogelijk door informatieproblemen bij het individu niet volledig op waarde geschat. Meer economische zelfstandigheid kan ertoe leiden dat minder mensen een beroep doen op sociale voorzieningen. De maatschappij profiteert hier ook van via lagere collectieve lasten.• Kennis-spillovers. Zelf experimenteren kan voor (met name kleine) werkgevers onaantrekkelijk en te risicovol zijn, omdat opbrengsten niet zijn gegarandeerd. Bovendien hebben veel organisaties een te kleine schaal om zelf experimenten uit te voeren en te evalueren. Hierdoor zullen de experimenten zonder overheidsingrijpen in onvoldoende mate tot stand komen.

Literatuur

Financiën, 2020, *IBO Deeltijdwerk; De(eltijd) zal het leren*, Den Haag: Ministerie van Financiën ([link](#)).

Kinderopvang werkt!, 2021, *In vijf stappen naar een combinatiebaan* ([link](#)).

OCW, 2022, *Kamerbrief over start werving kopgroep voltijdsbonus en meerurenbonus in sector onderwijs*, 7 november 2022, Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap ([link](#)).

Rijksoverheid, 2022, *Kabinet ontwerpt nieuw kinderopvangstelsel met vier uitvoerders*, nieuwsbericht 7 oktober 2022 ([link](#)).

Roeters, A., 2019, *Een week in kaart*, editie 2, Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau ([link](#)).

SER, 2023, *Waardevol werk: publieke dienstverlening onder druk. Oplossingen voor de arbeidsmarktkrapte*, Den Haag: Sociaal-Economische Raad ([link](#)).

SZW, 2022, *Kamerbrief over gendergelijkheid op de arbeidsmarkt*, 14 november 2022, Den Haag: Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ([link](#)).